

Lovforslaget's Overgang til anden Behandling
vedtoges med 30 St. mod 4.

Rump: Maa jeg tillade mig at foreslaa, at der til Behandling af dette Lovforslag nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer. Jeg skal bemærke, at jeg har tænkt mig, naar vi komme til Behandling af den følgende Sag paa Dagsordenen, at foreslaa, at det der opførte Lovforslag bliver henvist til samme Udvalg. Jeg tillader mig altsaa at foreslaa, at dette Lovforslag gøres til Gjenstand for Behandling i et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at stille noget andet, gik man til Afstemning, hvorved

ovennævnte Forslag af Rump
vedtoges med 32 St. mod 4.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til
Lov om Oprettelse af et militært
Gendarmerikorps.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp.
1559 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Rump: Den provisoriske Lov, som ligger til Grund for Forslag til Lov om Oprettelsen af et militært Gendarmerikorps, var foranlediget ved ekstraordinære Omstændigheder. Jeg haaber imidlertid, at den midlertidige Institution, som saaledes ekstraordinært er kaldt til Vibe, maa gaa over til at blive en varig Institution. Det er Noget, man jævnlig ser, at man paa Grund af ekstraordinære Omstændigheder skaber en eller anden Indretning, og at man, naar man har skabt den og kommer til nærmere at undersøge Forholdene, bliver opmærksom paa, at Forholdene i deres Almindelighed ere af en saadan Betskaffenhed, at der er Grund til at indrangere den nye Institution som et blivende Led i Samfundsordningen, og jeg haaber, at det Samme vil vise sig at

være Tilfældet med den her foreliggende Institution. Der er nok bleven talt og skrevet en hel Del om det Had, den Misnøie, den Uvillie, som denne Institution skal have fremkaldt i Befolkningen. Det er en Selvsølge, at Betlere, Løsgængere og andre Vagabonder ligesom overhovedet Lovovertrædere af Profession ikke holde af den. Det er ligeledes naturligt, at de, som maatte omgaaes med Tanken om paa et eller andet Omraade at træde ind i Lovovertrædernes Række, ikke synes om den. Men naar jeg ser bort fra saadanne Individuer, tror jeg rigtignok, at der er en hel Del Opsthyttet i den megen Tale om den Uvillie, som denne Institution har skabt. Jeg tvivler ikke paa, at Befolkningen paa de Steder, hvor Gendarmerne have bidraget til Opretholdelsen af den daglige Politiorde, altsaa navnlig i Landdistrikterne omkring de Byer, i hvilke Gendarmerikorpset er garnisoneret, allerede har faaet Die for, at det er en Institution, som kun er til Gode for lovlydige Borgere, og som kan bidrage væsentlig til Retsfikkerhedens Bevarelse. Det er i ethvert Fald Noget, som før har vist sig, at en Institution ved sin første Fremkomst er blevet modtaget med Mistænksomhed, Uvillie og Forbeholdenhed, men at man, naar det Nye har faaet Velighed til at virke og vise sine gode Sider, har lært at sætte Pris paa det. Noget Saadant har andet Steds netop været Tilfældet med Gendarmeriinstitutionen. Jeg skal i saa Henseende henvise til Hertugdømmet Slesvig. Den Gang man i Slesvig fik Gendarmeriinstitutionen, blev den modtaget med meget stor Uvillie, men der gik ikke mange Aar hen, inden man lærte at sætte Pris paa den. Den arbejdede sig ind i Befolkningen, som snart indsaa, at man i denne Institution havde en god Borgen for Retsordenens Opretholdelse og for Sikkerheden for de enkelte Individuers Rettigheder. Jeg tvivler ikke paa, at det vil gaa paa samme Maade her, saafremt Institutionen bliver vedvarende. Naar jeg ønsker, at den skal gaa over til en blivende Institution, er det, fordi Ordningen af vort Politivæsen, særlig paa Landet, trænger betydelig til Forbedring og tillige til Omordning. Ikke blot medfører Befolkningens Forøgelse med Nødvendighed, at Politistyrken ogsaa maa forøges, men det gaar med Politiiinstitutionen som med andre Institutioner, at de ere